

Šopek Marijinih čednostij.

XI. Stanovitnost.

nez Timur-Tamerlan je v svoji mladosti sklenil priboriti si veliko kraljestvo. Zbral je okolo sebe lepo število mladih junakov in je napadel kralja, ki si je po krivici osvojil državo, do katere je imel on pravico. Precej v prvi bitki pa je bil premagan, njegove čete so bile razkropljene in sam se je moral skriti v nekem razpadlem poslopju, da ga niso sovražniki ujeli. V tej samoti se ga je lotila malosrčnost in sklenil je vojskovanje popolnoma pustiti in doma mirno živeti. Tedaj za-

pazi, kako nese neka mravlja po zidu zrnce, ki je bilo večje kot ona. Pa preden prileze mravlja s svojim bremenom do vrha zidú, pade nazaj na tla. Nekaj časa leži kakor mrtva. Kmalu pa zopet zgrabi zrnce in je nese po zidu, kakor poprej. Ker je pa ravno pod vrhom štrlel iz zida nek kamen, pade mravlja zopet na tla. To se je ponovilo devetinšestdesetkrat. Pa tudi sedemdesetič mravlja poskusi svojo srečo in pride z bremenom na vrh zida. Ko knez to vidi, reče: „In jaz sem hotel pri prvem poskusu izgubiti pogum!“ Zbral je zopet svoje vojake in v nekaterih letih si je osvojil veliko državo.

Mravlja je naučila mladega kneza stanovitnosti, ki je potrebna za izvršitev vsakega dela. Stanovitnost je pa še zlasti potrebna za izvrševanje dobrih in bogoljubnih del, ker Bog ne bo poplačal dobrih del onemu, ki jih je začel, ampak onemu, ki jih je stanovitno izvrševal. Koliko jih je dobro začelo, pa slabo končalo! *Savla* je Bog izbral za prvega kralja svojemu izvoljenemu ljudstvu; bil je tedaj dober in čednosten. Toda prevzel se je in se udal napuhu; to je bilo začetek njegovega žalostnega življenja in še bolj žalostne smrti. Koliko dobrega bi bil lahko storil, ko bi bil ostal stanoviten!

Stanovitnost se razvija iz krščanske srčnosti. Kdor je srčen, izvršuje dobro kljub vsem težavam in rajše

Sv. Kazimir.

(Prim. „Zgledi bogoljubnih otrok“, III. 108).

vse pretrpi, kakor bi grešil. Kdor trajno tako dela, on ima stanovitnost in popolno zaupljivo lahko pričakuje svojega plačila.

Lepšega zgleda stanovitnosti pa ne poznam, kot je Marija. Kakor v drugih čednostih prekosi apostole, mučenike, sploh vse svetnike, tako tudi v stanovitnosti. Noben angelj, noben svetnik ni prejel toliko milostij od Boga, kot Marija, in z vsemi temi je ona zvesto sodelovala. Ko bi le v eni čednosti ne bila vedno stanovitna, bi ne mogla biti kraljica vseh svetnikov.

Vse svoje življenje je uravnala po zgledu Jezusa samega. Naš božji Zveličar nam ni pokazal samo ob eni ali drugi priliki svojih nebeških čednostij, ampak preživel je človeško življenje do popolne moške dobe. Tako je njegovo življenje tudi vzvišen vzor stanovitnosti. Vse hudo, kar je prestal božji Zveličar, je Marija ob enem ž njim trpela. Zaničevanje, zasramovanje, pa tudi lakoto, žejo, utrujenost, vse to je tudi Marija občutila. In vendar, ko je Sin božji rekel na križu: „Dopolnjeno je“, Marijinega trpljenja še ni bilo konec; morala je še mnogo bridkega prestati na zemlji. Pa kako potrpežljivo je prenašala vse to! To je junaška stanovitnost. Kakor v prenašanju trpljenja, pa se odlikuje Marija v stanovitnem izvrševanju vseh lepih čednostij.

Ljubi otrok, gotovo tudi ti želiš ostati stanoviten v dobrem. Rabi za to tudi potrebne pripomočke. Sveti Avguštin pravi, da stanovitnost doseže vsak, kdor zanjo ponižno prosi in se je skaže vrednega. Najpoprej je treba goreče moliti za stanovitnost. Ko sta *sv. Pavel* in *Sila* v Filipah na Macedonskem bila bičana in potem vržena v ječo, sta molila in vsi, ki so bili v ječi, so ju slišali. Molitev ju je ohranila stanovitna. Vrednega se pa milosti stanovitnosti tisti skaže, ki z milostmi sodeluje, kdor zvesto izpolnjuje božje in cerkvene zapovedi in izvršuje natančno svoje stanovske dolžnosti. Da boš pa mogel vse to storiti, pa se priporočaj njej, ki je najlepši zgled stanovitnosti, Mariji. Sveti Jožef Kupertinski je vprašal nebeško Mater: „Kako bom rešil svojo dušo?“ in ona mu je odgovorila: „Če zvest ostaneš v moji ljubezni do smrti.“ Glej, ljubi otrok, to velja tudi tebi.

A. Stroj.

